روزنه

ارزیابی «کدخدایی» از عملکرد شورای نگهبان:

انسان جایزالخطاست

● مشاور دبیر شورای نگهبان گفت ما برای بیان‌نکردن علت رد صلاحیت افراد عذر شرعی داریم. «عباسعلی کدخدایی» که در برنامه شناسنامه در باره احتمال اشتباه در بررسی صلاحیت ها، گفت: «همه ما انسان هستیم و انسان هم جایزالخطاست. به‌ندرت مواردی اتفاق افتاده است.» سخنگوی پیشین شورای نگهبان با اشاره به انتخابات سال ۸۸ گفت: « دوشنبه بعد از انتخابات بود که یکی از اعضای شورا اصرار داشت که ما نتیجه را سریع‌تر اعلام کنیم. ما هم گفتیم باید در فرصت قانونی مسایل بررسی شود و ببینیم اگر خدایی‌نکرده اشکالی صورت گرفته آن را برطرف کنیم.» او افزود: «قبل از انتخابات خبرهایی داشتیم که احتمال می‌دادیم اتفاقاتی بیفتد»او گفت: «یک روز قبل از انتخابات، نماینده یکی از نامزدها که الان هم وزیر است نزد من آمد و گفت ما به انتخابات اعتراض داریم چون یکی از نامزدها در مناظره با لحنی بد صحبت کرده است. ما گفتیم این چیزی نیست که بخواهیم ایراد بگیریم اما ایشان اصرار داشت که صلاحیت آن نامزد به‌دلیل اینکه در مناظره با آن لحن صحبت کرده، باید رد شود. ما هم در پاسخ گفتیم اگر توهین صورت گرفته باید به قوه‌قضاییه ارجاع داده شود و قوه قضاییه نظر خود را بیان کند.» کدخدایی درخصوص «موسوی» و «کروبی»، گفت: «آنچه مشخص است این است که به‌هرحال یک آشوب و مواردی خلاف قانون اتفاق افتاد. نکته مهم این است که این دونفر مسبب اصلی این مسایل بودند. من نمی‌توانم به‌عنوان قاضی نظر بدهم اما پیشنهادم این است که حتما باید محکمه‌ای شکل بگیرد. الان یک اقدام تامینی و موقتی برای حفظ جان و امنیت این افراد و همچنین رعایت نظم عمومی صورت گرفته است اما باید محکمه‌ای صالح تشکیل شود تا به اتهامات این دونفر رسیدگی کند.» «کدخدایی» در واکنش به این صحبت که برخی معتقدند حمایت اعضای شورای نگهبان از یک نامزد خاص روی فضای کلی انتخابات تاثیر منفی می‌گذارد، گفت: «اعضای محترم شورای نگهبان بنا بر اقتضائات سمت‌های دیگری هم دارند. باید ببینیم در عمل قضاوت و داوری، این افراد تخلفی انجام داده‌اند یا خیر؟ اگر در مقام قضاوت تخلفی صورت نگرفته، صرف بیان یک مطلب اشکالی ندارد.» «کدخدایی» در مورد بررسی صلاحیت آیت‌الله «هاشمی‌رفسنجانی» گفت: «نسبت به آقای «هاشمی» بحث خاص و ویژه‌ای نبود. چون حساسیت بیشتری وجود داشت در یکی، دو جلسه بحث‌هایی داشتیم و اجماع مباحث این بود که رای لازم نسبت به ایشان وجود ندارد. جایگاه وی برای همه محترم بود. پیشنهاد شد با برخی افراد صحبت شود که اگر امکانش هست ایشان انصراف دهد تا بعدا نگویند چرا زودتر به ما نگفتید!؟»

ظریف در گفت‌وگو با «سی‌ان‌ان»:

هیچ «سانتریفیوژی» را از بین نمی‌بریم

شرق: آخر هفته در سوییس برای «محمدجواد ظریف» وزیرخارجه ایران، روزهای پرکاری بود. او که در معیت «حسن روحانی» برای شرکت در اجلاس مجمع جهانی اقتصاد به «داووس» سفر کرده بود، مدت اقامتش را به رایزنی‌های دیپلماتیک گذراند.

اشتون میهمان ظریف

عصر پنجشنبه، «کاترین اشتون» مسوول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، با حضور در محل اقامت «محمدجواد ظریف» در داووس با او ملاقات و گفت‌وگو کرد. روسای هیات‌های مذاکره‌کننده هسته‌ای ایران و ۱+۵ در این دیدار آخرین روند مذاکرات هسته‌ای ایران با کشورهای ۱+۵ را مورد ارزیابی قرار دادند. همچنین «ظریف» و «اشتون» ضمن بررسی تاریخ‌های پیشنهادی برای ادامه روند مذاکرات، بر ضرورت تعامل برای نهایی‌کردن تاریخ موردنظر تاکید کردند. در حاشیه اجلاس مجمع جهانی اقتصاد، «محمدجواد ظریف» وزیرخارجه ایران با «احمد داوداوغلو» وزیرخارجه ترکیه پشت درهای بسته، دیدار و گفت‌وگو کردند. طرفین در این دیدار درباره کنفرانس «ژنو ۲» و تحولات اخیر سوریه گفت‌وگو و تبادل‌نظر کردند. «ظریف» و «داوداوغلو» همچنین درباره جزییات برنامه‌های سفر هفته جاری نخست‌وزیر ترکیه به ایران نیز گفت‌وگو کردند. وزیرخارجه ایران در گفت‌وگو با شبکه تلویزیونی «سی‌ان‌ان» ضمن انتقاد از تلاش‌های واشنگتن برای تحریف تعهدات تهران در توافق هسته‌ای ژنو، اعلام کرد که کاخ‌سفید سعی می‌کند این توافق را اساسا برچیدن برنامه هسته‌ای ایران جلوه دهد و این واژه‌ای است که آنها از آن استفاده می‌کنند. او با اشاره به متن توافق ژنو با عنوان اقدام مشترک تاکید کرد: «اگر شما حتی یک کلمه در کل متن توافق پیدا کردید که حتی به واژه منهدم‌کردن شبیه باشد یا به‌عنوان منهدم‌کردن تعریف شود، من اظهارات خود را پس می‌گیرم.» او واژگانی که کاخ سفید برای توافق شش‌ماهه اتمی استفاده می‌کند را متفاوت با متن اصلی توافق دانست. «ظریف» با متهم‌کردن دولت آمریکا به ترسیم چهره غیرواقعی از تعهدات ایران بر اساس توافق هسته‌ای موقت، بار دیگر گفت: «ما هیچ سانتریفیوژی را از بین نمی‌بریم، هیچ تجهیزاتی را نابود نمی‌کنیم. خیلی ساده، ما بیش از پنج‌درصد غنی‌سازی نمی‌کنیم.» صحبت‌های «ظریف»، در مورد عدم برچیدن سانتریفیوژها، واکنش «جی‌کارنی» سخنگوی کاخ سفید را در پی داشت. او در نشست هفتگی خود در این‌باره مدعی شد: «ایران تلاش می‌کند تفسیر دلخواه خود از این توافقنامه را ارایه دهد که واشنگتن از اول هم نسبت به آن آگاه بود.» او همچنین در مورد تاسیسات هسته‌ای ایران ادامه داد: «بحث درباره ابعاد برچیده‌شدن برنامه هسته‌ای ایران بیشتر معطوف به توافقنامه نهایی جامعی خواهد بود که آمریکا و سایر قدرت‌ها امیدوارند جایگزین توافقنامه موقت کنونی شود.» کارنی همچنین در مورد احتمال دورزدن تحریم‌ها از سوی ایران طی شش‌ماهه آینده، گفت: «تا زمان رسیدن به راهکاری جامع، نقض تحریم‌های کنونی را دیگر مثل گذشته تحمل نمی‌کنیم.»

ادعای جان کری: اگر توافق ژنو نقض شود، گزینه نظامی مطرح می‌شود

«جان کری» وزیرخارجه آمریکا که برای شرکت در نشست «ژنو۲» و اجلاس داووس در سوییس بود، در مصاحبه با شبکه عربستانی «العربیه» بار دیگر ادعاهایی در مورد برنامه هسته‌ای ایران و نقش ایران در سوریه مطرح کرد. او با ادعای اینکه «کشورهای خاورمیانه پس از توافق هسته‌ای با ایران، امن‌تر شده‌اند» گفت: «بازرسان آژانس باید بازدید روزانه از تاسیسات هسته‌ای فردو و نطنز داشته باشند. اگر روزی ایرانی‌ها تصمیم بگیرند که غنی‌سازی (به میزان ۲۰درصد) را از سر بگیرند و توافق ژنو را نقض کنند در این صورت گزینه نظامی بر سر میز مذاکره مطرح می‌شود.» او همچنین درخصوص توافق هسته‌ای ایران و غرب گفت: «آمریکا تضمین‌های لازم را به متحدان خود در منطقه ارایه می‌دهد که ایران به‌دنبال تسلیحات هسته‌ای نرود.» در پاسخ به تهدید «جان کری» سردار جزایری، معاون ستاد کل نیروهای مسلح با بیان اینکه «آمریکایی‌ها خودشان هم می‌دانند که گزینه نظامی‌شان زنگ‌زده است» گفت: «در صورت هرگونه خطایی از سوی آمریکا همه منافع نامشروعشان در منطقه با خاک یکسان خواهد شد.»

نگاه بیرون

شکست ناگزیر یک کنفرانس

محبوبه بختیاری: در بین کارشناسان روابط بین‌الملل، حساسیت به سه کلیدواژه [پایتخت] «ایران»، «آمریکا» و «اسراییل» تقریبا عمومی است. گفته می‌شود که حضور یا عدم‌حضور نمایندگان آنها در رویدادهای سیاسی و حتی ورزشی بین‌المللی، معمولا رویداد را به «خبر نخست» رسانه‌ها تبدیل می‌کند. این بار نیز بر طبق قاعده فوق، از تهران برای شرکت در مذاکرات سوریه در ژنو دعوت می‌شود، اما دعوت «بان‌کی‌مون» توسط دبیرخانه سازمان‌ملل پس گرفته شد. سوای اینکه چنین اقدامی از سوی سازمان‌ملل، نشان‌دهنده عدم‌ثبات همیشگی این سازمان بر پایبندی به رویه‌های اصولی است، نشان می‌دهد که تیتر دقیق مناقشه سوریه را باید چیزی بیش از «جنگ داخلی» انتخاب کرد؛ عبارت مناسب شاید «جنگ نیابتی» باشد.

The Nation

آمریکا، ایران را از مذاکرات بیرون گذاشت

ماه‌ها بود که آمریکا با دعوت ایران به گفت‌وگوهای بحران سوریه مخالفت می‌کرد. برای بسیاری از دیپلمات‌ها، «باید یا نباید» دعوت از ایران، ترجمه ادبی «دیوانگی» است چرا که اگر شما دنبال صلح هستید، ایده کلی سازنده این است که طرف دیگر دعوا هم در مذاکرات شرکت داشته باشد. روشن است که در یک‌طرف مذاکرات، دولت سوریه و ایران قرار دارند؛ حضور ایران به‌ویژه با توجه به دولت جدیدش که همواره نشان داده خواهان روابط بهتر با غرب است و از پایان جنگ داخلی سوریه حمایت کرده است مطمئنا نقش مهمی در حل مناقشه ایفا می‌کند. آمریکا با حمایت از ایده «سرنگونی اسد» باعث شد تا سعودی‌ها، قطری‌ها و دیگر دولت‌های فاسد حاشیه خلیج‌فارس، حمایت‌های سیل‌آسای خود را از شورشیان بیشتر کنند و این درست در مرحله‌ای بود که آمریکا متوجه شده که «اسد» باید برای یک دوره میان‌مدت بر سر قدرت بماند و احتمالا انتخابات را در ماه ژوئن آینده برگزار کند. برخلاف اپوزیسیون کرخت سوریه که در هتل‌های قاهره، ترکیه و حاشیه خلیج‌فارس در حال منجمدشدن هستند، «بشار اسد» مشغول پیشروی نظامی و نیز تثبیت سیاسی دولت خود است. در ماه سپتامبر، زمانی که آمریکا با انهدام زرادخانه شیمیایی سوریه موافقت کرد، واضح بود که ادامه قدرت سیاسی «اسد» حداقل تا اواسط ۲۰۱۴ به نوعی پذیرفته شده است. «جان کری» نیز از حضور نمایندگان «اسد» در جریان مذاکرات ژنو استقبال کرد. «رایان کراکر» سفیر سابق آمریکا در عراق نیز گفته بود: «برای کنترل اوضاع سوریه، زمانی که جایگزین‌های احتمالی وابستگان القاعده از جمله «دولت اسلامی عراق و شام»، یا «جبهه النصره» و نیروهای تندرو مذهبی هستند، ناگزیر باید بین بد و بدتر، اسد را انتخاب کرد.» ایران همواره از تلاش‌های دبیرکل و نماینده ویژه او برای یافتن راه‌حل سیاسی استقبال کرده است. شغل دیپلمات‌ها یافتن واژگانی است که به دولت‌ها با مواضع مختلف سیاسی و نظامی اجازه دهد زمینه‌های مشترکی بیابند. اظهارات «بان کی‌مون»، «اخضر ابراهیمی» و «محمد خزایی» نماینده ایران در سازمان‌ملل، دقیقا تلاشی دیپلماتیک بوده است، اگر واژگان درست اعمال شوند. اما آمریکا مخالف نقش ایران است و این موضع گفت‌وگوها را دشوارتر می‌کند.

The Atlantic

مذاکرات سوریه بدون ایران محکوم به شکست است

آمریکا در هفته گذشته پیروزی دیپلماتیکی در مقابل ایران به دست آورد؛ اینکه دبیرکل سازمان‌ملل را مجبور به پس گرفتن دعوت ایران از شرکت در گفت‌وگوهای سوریه کرد. کنارگذاشتن تهران از مذاکرات در ادامه همان سیاست جست‌وجوی راه‌حل سهل و بی‌خطر اوباما برای بحران سوریه است.

به موازات اینکه منطقه با بحران سوریه به سمت هرچه ناامن‌ترشدن پیش می‌رود، واشنگتن باید تصمیم نهایی را بگیرد: یا با ایران مصالحه کند یا قطعا و کاملا از شورشیان حمایت کند. نبود ایران در متن مذاکرات، چشم‌اندازهای گفت‌وگوها را محتوم به شکست می‌کند. اینکه اقدامات تهران به نظر ما سازنده باشد یا خیر، اما کمک‌های کلی و تجهیزاتی تهران به «اسد» به‌عنوان یکی از حامیان «بشار اسد» دولت ایران را تبدیل به بازیگر کلیدی در مناقشه کرده است. این درحالی است که آمریکا، عربستان‌سعودی و قطر هریک از گروهی از شورشیان حمایت می‌کنند؛ گروه‌هایی که در همین اواخر حتی علیه همدیگر هم می‌جنگیدند. آنچه مشخص است اینکه، حامیان اپوزیسیون «اسد» از استراتژی هماهنگی پیروی نمی‌کنند. در حالی که ایران و سوریه در خطی مشخص و نزدیک به هم گام برمی‌دارند، واشنگتن و متحدان منطقه‌ای‌اش بیشتر مشغول جاروجنجال هستند. مناقشه سوریه - مثل جنگ داخلی افغانستان - از کنترل خارج شده و هر طرف سعی می‌کند دستور کار خود را در این کشور پیش ببرد. نمی‌توان نیروهای فرقه‌ای و جهادی پراکنده و متفرق را در طول تنها چند سال به کنترل درآورد بلکه باید دهه‌ها برای آن وقت صرف کرد. از این رو اساسا این کنفرانس صلح تا حدودی خنده‌دار است. از این دست کنفرانس‌ها پیش از این هم داشتیم. در سال ۱۹۸۲، مذاکره‌کنندگان پاکستان، افغانستان و آمریکا و شوروی در سوئیس جمع شدند تا مناقشه افغانستان را حل‌وفصل کنند. شش‌سال بعد، توافقنامه ژنو را امضا کردند که به بیرون‌آمدن کل نیروهای شوروی در سال بعد از توافق، منجر شد. اما آنچه آمریکا و متحدانش در این کشور باقی گذاشتند، افراط‌گرایی، فرقه‌گرایی، قبیله‌گرایی و بی‌قانونی بود؛ یعنی همان میراثی که افغانستان سال‌های ۹۰ را دستخوش یک جنگ داخلی خونین کرد. مذاکرات این هفته ژنو خنده‌دار است. در فاصله میان جنگ داخلی افغانستان و جنگ داخلی سوریه، هیچ‌چیز در منطقه عوض نشده است، تنها چیزی که عوض شده است این است که به جای افغان‌ها، صدها سوری، هر هفته جان خود را از دست می‌دهند و قلع‌وقمع می‌شوند.

الو شرق ۸۸۶۴۰۲۶۰

sharghline@sharghdaily.ir

پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● شهرداری تهران برای خرید انشعاب فاضلاب حدود دومیلیون از ما می‌گیرد که به شکل اقساط سه‌ساله ادامه دارد. در تهران حدود چهارمیلیون واحد مسکونی هست که با درنظرگرفتن تومان برای هر واحد می‌شود هشت‌هزارمیلیاردتومان. آیا شبکه فاضلاب پایتخت این همه هزینه دارد؟

● از مسوولان می‌خواهیم با برگرداندن قیمت ارزاق عمومی به قبل از اعمال تحریم‌ها از ملت صبور ایران قدردانی شود.

● جای بسی تاسف است که با وجود بازشدن جاده قم-گرمسار همچنان این جاده فاقد جایگاه بنزین است.

● حال که قرار شده تحریم‌ها را تا حد ۴/۲میلیارد از صدمیلیاردلار غصب‌شده‌مان بردارند از مسوولان مربوطه خواسته شود در امور مربوط به نرخ ارز دخالت نداشته باشد بلکه مردم در عمل شاهد کاهش قیمت‌هابشوند.

● محمدحسین لطیفی عزیز! «نردبان آسمان» را ساختی و تقدیر شدی، اما کاش... «نردبان نجات» را تعمیر کرده بودی، با این کار دونفر جان تازه می‌گرفتند.

● درخواستی از روزنامه «شرق» داشتم، ویژه‌نامه‌ای برای محیط‌زیست و حفظ آن ایجاد کنید تا این سنت خوب کم‌کم در جامعه جا باز کند.

یاسایی

● چگونه می‌توان مشکلاتی از قبیل ترافیک، آلودگی هوا، کاهش جمعیت و... شهر تهران را حل کرد؟ برای پاسخ به این سوال اول باید دلایل اینکه هرروز جمعیت تهران بیشتر و ترافیک و آلودگی بیشتر می‌شود را بررسی کرد. یکی از دلایل وجود کار و فعالیت و دیگری نیازهای افراد در شهرهای دیگر از قبیل بیمارستان، سازمان‌ها و وزارتخانه‌هاست که افراد باید برای انجام کارهای خود به تهران سفر کنند و عده‌ای نیز از این رفت‌وآمد ناراضی بوده و عده‌ای از تبعیض بین تهران و شهرهای دیگر گله‌مندند که البته تهران چون پایتخت است نیاز به امکانات و هزینه‌های بیشتری دارد و باید هم همین‌طور باشد اما به نظر نگارنده می‌توان طوری کارشناسی و برنامه‌ریزی کرد که هم رضایت شهرهای دیگر را جلب کرد و هم جمعیت تهران را کاهش داد و در نتیجه مشکل ترافیک، مسکن، آلودگی هوا، آلودگی صوتی و... نیز برطرف می‌شود و از طرفی کسانی هم که در تهران سکونت دارند را نیز راضی نگه داشت و برای شهرهای دیگر نیز اهمیتی نزدیک به تهران قایل شد.